

Успомена на Бору Милошевића

Пише: Живадин Јовановић
уторак, 28 јануар 2014 11:12

Борислав Бора Милошевић је рођен 8. јула 1936. године у Никшићу.

Завршио је Правни факултет Универзитета у Београду.

1970 - 1975 - министар саветник Амбасаде СФРЈ у Москви.

1985 -1989 - амбасадор СФРЈ у Алжиру.

1998 - 2001 - амбасадор СФРЈ у Москви.

Умро је 24. јануара 2013. у Београду, сахрањен 2. фебруара 2013. У Љеворечким Тузима, Црна Гора.

Борислава Бору Милошевића познајем из студентских дана 50-их година прошлог века, из времена када је био један од истакнутих руководилаца Савеза студената Југославије. Касније, почетком 60-их случај је хтео да будемо у истој класи питомаца Школе резервних официра у Билећи, а 70-их година нашли смо се у истој служби, у југословенској дипломатији.

Бора је у дипломатији провео деценију и по. Најпре је био на дужности министра саветника Амбасаде СФРЈ у Москви, затим амбасадора СФРЈ у Алжиру и коначно, крајем 90-их и почетком 2000-их, био је амбасадор СРЈ у Москви. Као човек одликовао се

Успомена на Бору Милошевића

Пише: Живадин Јовановић
уторак, 28 јануар 2014 11:12

марљивошћу, ширином погледа и високим моралним назорима. Много је читао и радио на проширивању својих знања. У животу и професији пажљиво је слушао саговорнике и често изненађивао новим, свежим погледима на феномене у друштву, култури, међународним односима. Био је ненаметљив, духовит, гостољубив, добар домаћин. У послу, ни себи ни сарадницима није допуштао импровизације. За сваки посао или задатак се стрпљиво припремао, било тако што је читао, или што је тражио мишљења компетентних људи. Са таквим квалитетима природно је пленио околину и имао много пријатеља, познаника и поштовалаца, што је велика предност у животу и у сваком послу, поготову у дипломатији. Врло често је иступао јавно, а за сва јавна иступања припремао се студиозно. Аргументовано и уверљиво је заступао и бранио интересе своје земље.

Бору је одликовала способност да стечена пријатљива негује, да стицањем нових никада не запоставља старе пријатеље. Зато, свуда тамо где је дуже, или краће време радио – од Београда до Москве и од Алжира до Париза, има многобројне поштоваоце и пријатеље.

Бора је био дипломата врхунског домета. Могао је то бити, пре свега, зато што је, као правник и аналитичар, добро познавао суштину дрштвених и политичких процеса, зато што је познавао циљеве и могућности како своје земље, тако и земље службовања и што је био у стању да реално сагледа могућности за сарадњу. Био је рационалан и критичан. Као дипломата никада није упадао у грешку да извештава шта је он саговорнику пренео, већ шта је саговорник њему изложио дајући на крају своју кратку оцену, или предлоге. Угађао је чињеницама, а не читаоцима својих извештаја. Волео је земље у којима је службовао, посебно Русију, са чијом духовношћу и културом се саживео. Разуме се, увек и највише је волео своју земљу и свој народ које је представљао. Али, ако је икада био пристрастан, ако је ичему икада угађао, увек су то биле само чињенице, биле оне пријатне или непријатне.

Успомена на Бору Милошевића

Пише: Живадин Јовановић
уторак, 28 јануар 2014 11:12

Амбасадор у Москви био је у најтежем периоду историје своје земље (1998–2001). У то време је припремана и извршена агресија НАТО. Знао је за велика очекивања руководства и народа своје земље од Русије, као истинског, вековног савезника и пријатеља. Ипак, никада није у Београду подгревао нереална очекивања. Извештавао је објективно, а радио неуморно и даноноћно на добијању политичке, моралне, хуманитарне и сваке друге помоћи. И било је резултата какви су у датим условима у Русији и на међународном плану били реални.

Борина је велика лична заслуга постизање историјски значајног споразума о бесцаринској трговини између СР Југославије и Русије (2000). Једини таквог споразума који Русија има са било којом земљом изван ЗНД. Тај споразум, потписан пре 14 година, и данас омогућава неограничен бесцарински извоз Србије на огромно руско тржиште.

Савршено је говорио и писао руски, француски и енглески језик. Много пута је био преводилац у разговорима „у четири ока“ председника Југославије и Бразњева, а касније и других југословенских и руских државника.

Успомена на Бору Милошевића

Пише: Живадин Јовановић
уторак, 28 јануар 2014 11:12

